

NATRAFIĆ (1) *vb pf*

3 sg m praet natrafił.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Napotkać [kogo]: Iełzche śłał kozę [...]/ Kiedy go nátráfił ptak/ y w niewolą imał. KmitaSpit C5v.

Synonimy: potkać, spotkać.

Formacje współrdzenne cf TRAFIĆ.

Cf NATRAFIONY

DD, JR